

under Nr. 167, hvorefter Marineministeriet faar Bemyndigelse til, naar nogle Lodspladser blive ledige og formentlig kunne lades ubesatte, da at anvende det Beløb, som paa Finansloven er opført som Løn og Kostpenge o. l., til Assistance til Lodsning og andre Arbejder i Havnen. Ogsaa denne Bemyndigelse anbefaler Udvalget at give.

De Ændringsforslag, som ere stillede af Mindretallet, skal jeg, som sagt, ikke omtale. Jeg skal derfor slutte med at anbefale de af Forsvarsministeren stillede og af Udvalget tiltraadte Ændringsforslag.

K. M. Klausen: Der er fra Socialdemokratiets Side stillet en Række Ændringsforslag, som for den største Del gaar ud paa at foretage Nedsættelser. De samlede Nedsættelser vedrørende de militære Budgetter andrage et Beløb af 2,263,000 Kr. Jeg kender naturligvis den Skæbne, disse Forslag ville faa, de have ogsaa været stillede i tidligere Aar og have været udførligt omtalte. Jeg skal derfor ikke nærmere komme ind paa at omtale disse Forslag i Aar; derimod er der et andet Forslag, som jeg gerne vilde berøre lidt; det vedrører Orlogsværftets Arbejdere. Der findes paa den foreliggende Finanslov fra Regeringens Side et Forslag om at forhøje Daglønnen for Orlogsværftets private Arbejdere med et Beløb af 20 Øre daglig, dog kun for de lavest lønnedes Vedkommende. Jeg skal her oplyse, hvorledes Daglønnen stiller sig for Arbejderne derude. Det er for mig opgivet, at der findes 96 Mand, hvis Dagløn kun er 2 Kr. 40 Øre om Dagen, 114 Arbejdere, hvis Dagløn er 2 Kr. 50 Øre, 82, hvis Dagløn er 2 Kr. 80 Øre, 67, som have en Dagløn af 3 Kr., 17 have 3 Kr. 20 Øre og 4 have 3 Kr. 60 Øre i Dagløn. De ville erindre, at vi ogsaa i Fjor havde en Lønforhøjelse til Orlogsværftets Arbejdere til Forhandling, men det var de faste Haandværkere, der fik de 20 Øre; det androg tilsammen en Sum af 33,000 Kr. Der førtes den Gang lange Forhandlinger om at faa dette Beløb ført igennem, og det lykkedes til sidst. I Aar er Ministeren gaaet videre ad samme Vej og har foreslaaet en Lønforhøjelse af 20 Øre til de Folk, der kun have 2 Kr. 40 Øre i Dagløn. De ville sikkert alle indrømme, at en Løn af 2 Kr. 40 Øre om Dagen er uhyre beskedne og knebne Kaar at leve under. Der er vel ingen her, der er i Stand til at kunne sige, hvordan en Familie skal bære sig ad for virkelig at kunne eksistere for en saa

ringe Sum som 2 Kr. 40 Øre daglig eller 14 Kr. 40 Øre om Ugen. Naar hertil endvidere kommer, at de ikke faa Betaling for Helligdagene, f. Eks. nu i Juleferien, hvor der var to Helligdage, vil enhver kunne forstaa, hvor ligefrem umuligt det er for en Familie at kunne leve for en saadan Sum. Man kan derfor ikke andet end glæde sig over, at den højtærede Minister har foreslaaet denne ringe Forhøjelse. Men naar vi fra Socialdemokratiets Side ikke have kunnet være tilfredse hermed, men ere gaaede videre, saa ligger det deri, at en Dagløn af 2 Kr. 60 Øre er et saa ringe Beløb, at det er umuligt for en Familie her i København at kunne leve deraf. Det bliver en Ugeløn af 15 Kr. 60 Øre, og tænker man sig, at der udgives f. Eks. 4 Kr. til Husleje, saa bliver det mellem 11 og 12 Kr. om Ugen til Rest for Familien at leve af. Naar man nu ved, hvor betydeligt Priserne ere stegne paa de nødvendigeste Livsforødenheder, forekommer det mig, at det ikke er urimeligt at forlange, at den Dagløn, Staten giver, i det mindste bliver 3 Kr. Jeg ved jo, at de andre Ændringsforslag, vi fra Socialdemokratiets Side have stillet, komme vi ikke overens med den ærede Minister om. Jeg ved, at han ubarmhjertigt vil gaa imod os og tilraade Tinget at forkaste dem. Men det forekommer mig, at her ere vi inde paa et mere fredeligt og neutralt Felt, og det skulde glæde mig, om den højtærede Minister vilde gaa med dertil, idet det er min Overbevisning, at hvis Ministeren gaar med dertil, gaa dette Tings Medlemmer alle som en med Glæde med dertil. Der er ikke et eneste Medlem her i Tinget, der vil finde, at der er noget urimeligt i, at der gives en minimal Dagløn af 3 Kr. Sagen staar og falder altsaa med den Stilling, den højtærede Minister indtager til den. Jeg vil derfor tillade mig at anmode den højtærede Minister om at se velvilligt paa denne Sag, og hvis han virkelig vil overtænke denne Sag, som den bør overtænkes, er det min Overbevisning, at han ikke vil kunne fremføre Grunde, der kunne tale imod at gaa til denne meget beskedne Dagløn af 3 Kr. Det drejer sig her om ikke mindre end 292 Familier, som vilde faa Gavn af den Ændring. Mindretallet har stillet, og noget særlig stort Beløb fra Statskassen vil det dog ikke kunne blive, i alt Fald ikke i Forhold til den Glæde og Nytte, som Vedtagelsen af dette Forslag vilde bevirke.

Jeg skal derefter omtale et Samraad, der har været afholdt vedrørende Lods-